

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 3To/41/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010726  
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6722010726.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Ing. Miroslava Mandáka a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. júna 2023 v trestnej veci obžalovaného D. G. za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a), c) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 27.03.2023, sp. zn. OT/170/2022 takto

### rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v celom výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného D. G., nar. XX.XX.XXXX vo X., trvalým pobytom D., O. XXX/XX

### o d s u d z u j e

podľa § 289 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l), n) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j), l), n) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 6 (šesť) rokov.

Vo zvyšných častiach zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

### o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a), c) Tr. zák. a z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 27.12.2022 v čase o 04.25 h po predchádzajúcom požití návykovej látky, viedol ako vodič motorové vozidlo výrobnej značky E. G., evidenčné číslo X. XXXEA po ulici J. vo X., pričom tu pri čerpacej stanici D., s týmto vozidlom vykonával manéver otáčania a cúvania, pričom zadnou časťou vozidla narazil do tam nachádzajúceho sa oplatenia vysokotlakových nádob s B. plynom, pričom poškodil toto oplatenie a potrubie týchto nádob, čím vlastníkovi vozidla výrobnej značky E. G., evidenčné číslo X C. G., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom D., O. XXX/XX spôsobil škodu vo výške 2 755 € a poškodením oplatenia vysokotlakových nádob s B. plynom, ako aj poškodením potrubia týchto nádob a následnému úniku

plynu do ovzdušia spôsobil škodu ich vlastníkovi D., a. s., W.: XX XXX XXX, so sídlom E. Y. 1, J. XXX XX vo výške 9 882 €, čo v súhrne predstavuje spôsobenú škodu vo výške 12 637 €, následne z miesta dopravnej nehody odišiel a v čase o 04.55 h, bol ako vodič motorového vozidla výrobnej značky E. G., evidenčné číslo X na ceste I. triedy, číslo XX, v obci T., v smere jazdy od mesta X., pri motoreste V., zákonným spôsobom zastavený a kontrolovaný hliadkou M. oddelenia G. zboru D., pričom bol podrobený dychovej skúške prístrojom S. XXXX G. s výrobným číslom S ktorým sa určí objemové percento alkoholu v krvi, pričom mu bola dňa 27.12.2022 v čase o 04.55 h nameraná hodnota 0,64 miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu, opakovanou dychovou skúškou vykonanou toho istého dňa a tým istým prístrojom v čase o 05.27 h mu bola nameraná hodnota 0,59 miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu, kde pri kontrole bolo zistené, že vozidlo viedol bez prepísaných dokladov,

aj napriek tomu, že mu bol Okresným súdom Zvolen, pod č. k. 3T 175/2021 - 114, rozsudkom v mene Slovenskej republiky zo dňa 13.04.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 09.06.2022, okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 36 mesiacov, ktorý začal plynúť odo dňa 17.05.2021 do 17.05.2024.

Za to mu bol uložený podľa 289 ods. 3 Tr. zák. , § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m), § 41 ods. 1 Tr. zák, § 49 ods. 2, § 46 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol obžalovaný zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 3 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 6 rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému D., a. s., W.: XX XXX XXX, so sídlom E. Y. 1, J. XXX XX, škodu vo výške 9 882 €.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 13.04.2023 odvolanie, ktoré odôvodnil ďalším písomným podaním doručeným krajskému súdu dňa 10.05.2023, a to proti výroku o treste.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však nestotožnil, pokiaľ ide o uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý považoval za neprimerane prísny. Zdôraznil, že žiadnym spôsobom nechcel spochybňovať naplnenie znakov skutkových podstát trestných činov a zároveň poukázal na svoje vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. Za takéhoto stavu malo dôjsť k uloženiu trestu odňatia slobody v podstatne nižšej výmere, ale predovšetkým mu mal byť uložený trest, ktorého výkon nie je spojený s odňatím slobody.

Mal za to, že nemožno matematicky vymedziť pre koho aký trest sa má uložiť, ale je nutné prihliadať pri jeho ukladaní za použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. na osobné pomery páchatel'a, ako aj na okolnosti spáchaného skutku, a to nielen toho, za ktorý je vyvodzovaná trestná zodpovednosť, ale aj možných predchádzajúcich skutkov a trestov, z čoho možno vyvodiť, či sa jedná o osobu, pri ktorej došlo k prvotnému trestnému postihu alebo o osobu recidivistu, u ktorého predchádzajúce tresty nemali na prevýchovu zásadný vplyv.

V ďalšom poukázal na § 34 ods. 1 Tr. zák. s tým, že pri ukladaní jednotlivých trestov je potrebné prihliadať na skutočnosť, či konkrétny trest pri konkrétnom páchatel'ovi spĺňa všetky základné požiadavky účelu trestu. Samotným trestom sa v najväčšej miere postihuje páchatel' trestného činu, vrátane jeho práv, z čoho vyplýva, že účel individuálnej prevencie trestu má prednosť pred účelom generálnej prevencie, nakoľko primárnym účelom je vyvodenie zodpovednosti a následkov voči odsúdenému a nie voči spoločnosti, čo prvostupňový súd dostatočne nezohľadnil.

Dal do pozornosti, že sa ku skutku, ktorý mu bol kladený za vinu, priznal a svoje konanie úprimne oľutoval, uviedol a ozrejmil všetky skutkové okolnosti za akých trestný čin spáchal a nesnažil sa nejakým spôsobom vyhnúť trestnej zodpovednosti. Je mladým človekom, ktorý si je vedomý, že druhýkrát pochybil, z čoho sa však dostatočne poučil a preto si zaslúži ešte jednu šancu, aby napravil svoje pochybenie a nahradil spôsobenú škodu.

Z novely Trestného zákona vyplýva, že práve restoratívna justícia a alternatívne tresty boli jej nosnou témou, so záverom, že práve trest odňatia slobody je pre spoločnosť trestom najdrahším, a to z pohľadu priamych nákladov na väzenie, ale aj prípadnej ďalšej recidívy. Súčasne sa rozširuje možnosť aplikácie trestov nespojených s odňatím slobody, keďže sa zavádza aj obligatórna forma ich uloženia v menej závažných prípadoch za predpokladu, že páchateľ nebol predtým odsúdený.

V jeho prípade sa účel sledovaný Trestným zákonom dosiahne aj uložením alternatívneho trestu, a to v podobe primerane prísneho peňažného trestu, na ktorého uloženie sú splnené všetky zákonné podmienky. Odsúdený bol totiž za prečiny, pri ktorých horná hranica uloženého trestu odňatia slobody predstavovala tri roky a povaha spáchaných prečinov taktiež uloženie takéhoto druhu trestu umožňuje, teda uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody nie je nevyhnutné, najmä, ak nie je osobou kriminálne narušenou a k trestnej činnosti zaujal kritický postoj.

Vzhľadom k tomu navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. mu sám uložil úhrnný peňažný trest podľa § 289 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. a zároveň mu podľa § 61 ods. 1, 3 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného a splnomocnenca poškodeného, prokurátor krajskej prokuratúry považoval napadnutý rozsudok za zákonný a správny, vrátane výroku o uložení treste a z tohto dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné.

Obhajca v plnom rozsahu poukázal na písomné odôvodnenie podaného odvolania, zdôraznil, že obžalovanému bol uložený neprimerane prísny trest. Zároveň žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v celom výroku o treste a obžalovanému uložil namiesto nepodmienečného trestu odňatia slobody niektorý z alternatívnych druhov trestov, predovšetkým trest peňažný.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania obžalovaného zistil, že odvolanie podala oprávnená osoba v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného bolo podané čiastočne dôvodne.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že boli porušené ustanovenia Trestného zákona a v dôsledku toho bol obžalovanému uložený neprimerane prísny trest odňatia slobody, preto podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o jeho uložení rozsudkom sám tak, ako je uvedené v jeho výrokovej časti.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a), c) Tr. zák. a z prečinu marenia úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, už nadobudol právoplatnosť, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom okresný súd jeho vyhlásenie uznesením prijal a následne rozhodol rozsudkom. Proti výroku o náhrade škody nepodala odvolanie žiadna z oprávnených osôb, preto aj v tejto časti už rozsudok nadobudol právoplatnosť.

Pokiaľ ide o výrok o treste, prvostupňový súd porušil viaceré ustanovenia Trestného zákona, hoci obžalovanému správne ukladal úhrnný trest podľa ust. § 41 ods. 1 Tr. zák., nakoľko ho odsudzoval za dva prečiny, v dôsledku čoho uložil obžalovanému neprimerane prísny trest odňatia slobody. V neprospech obžalovaného totiž nesprávne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na 2 : 2 a z tohto dôvodu pri ukladaní trestu vychádzal z nesprávne určenej trestnej sadzby. U obžalovaného síce správne zistil dve poľahčujúce okolnosti podľa ust. § 36 písm. l), n) Tr. zák., t.j., že sa k spáchaniu trestných činov priznal a ich spáchanie úprimne oľutoval, súčasne napomáhal pri objasňovaní trestnej

činnosti príslušným orgánom a taktiež správne zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. h) Tr. zák., t.j., že spáchal viac trestných činov. Obžalovanému však poľahčovala aj ďalšia okolnosť, a to podľa ust. § 36 písm. j) Tr. zák., t.j., že, pred spáchaním trestných činov viedol riadny život, pretože jediné predchádzajúce odsúdenie bolo súčasťou skutkovej vety a zároveň zákonným znakom jedného z prečinov, pričom išlo o okolnosť, ktorá podmienila použitie vyššej trestnej sadzby, preto ju nebolo súčasne možné považovať za priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, nakoľko by išlo o tzv. dvojité pričítanie, čo by bolo neprípustné. Okrem toho bol sankcionovaný iba za tri priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky v roku 2020, ktoré navyše nespáchal závažným spôsobom a boli mu za ne uložené pokuty 10,- Eur, 20,- Eur a 50,- Eur. Obžalovaný pracuje ako živnostník v zahraničí.

Súčasne bolo potrebné podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadnúť aj na mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcej okolnosti, ktoré boli pomerne významné, najmä v prospech, ale čiastočne aj v neprospech obžalovaného. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol ustálený na 3 : 1, čiže podľa ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák. sa znižovala horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby prečinu najprísnejšie trestného o 1/3-inu, a preto bolo možné obžalovanému uložiť v konečnom dôsledku trest odňatia slobody až na 16 mesiacov.

Okrem toho je potrebné poukázať na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR, z ktorého vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj obžalovaného je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznaní viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. V danom prípade malo vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní taktiež význam pri ukladaní trestu, a to v jeho prospech, hoci odvolací súd priamo neaplikoval zákonné ustanovenie o mimoriadnom znížení trestu.

Berúc do úvahy predtým zmienené skutočnosti, ako aj okolnosti, ktoré vyznievali v prospech obžalovaného, napriek existencii skutočností vyznievajúcich v jeho neprospech, krajský súd zmiernil výmeru uloženého trestu odňatia slobody prvostupňovým súdom a sám obžalovanému uložil trest odňatia slobody na hornej hranici prvej štvrtiny zákonom ustanovenej trestnej sadzby (po jej úprave) vo výmere 4 mesiace.

Keďže neboli splnené zákonné podmienky na prípadný podmienený odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody podľa ust. § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., a to z dôvodu znenia ods. 2 tohto zákonného ustanovenia, odvolací súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko nebol pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody. Je zrejmé, že doposiaľ uložené tresty v predchádzajúcom odsúdení nemali dostatočný vplyv na jeho prevýchovu, keďže sa opakovane dopustil úmyselnej trestnej činnosti rovnakého druhu, a to pod vplyvom návykovej látky, zároveň nerešpektoval a maril predchádzajúce rozhodnutie súdu, prihliadajúc aj na celkový spôsob a priebeh páchania činu, ako aj výšku spôsobenej škody, a preto by nebolo v súlade so zákonom uloženie len niektorého z alternatívnych druhov trestov, vrátane peňažného trestu. Takéto rozhodnutie o treste by bolo v danom prípade totiž neprimerane mierne, pričom uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody ako najprísnejšieho druhu trestu bolo na dosiahnutie účelu trestu nevyhnutné.

Pokiaľ ide o uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, ktorý obžalovaný priamo v odvolaní nenapádal, ale bol súčasťou výroku o treste, odhliadnuc od predtým uvedeného pochybenia, bolo jeho uloženie namieste, keďže sa obžalovaný obidvoch prečinov dopustil v súvislosti s vedením osobného motorového vozidla, najmä, ak ide o nedisciplinovaného vodiča, čo preukazuje aj spáchanie predtým uvedených priestupkov. Z týchto dôvodov mu odvolací súd napriek zníženiu hornej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby pre tento druh trestu podľa ust. § 38 ods. 3, 8 Tr. zák. o 1/3-inu (možnosť uložiť trest zákazu činnosti od 5 rokov a 6 mesiacov až do 8 rokov a 6 mesiacov), prihliadajúc

na ust. § 61 ods. 2, 3 Tr. zák., uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v rovnakej výmere ako súd prvého stupňa, a to 6 rokov, t.j. nad dolnou hranicou upravenej trestnej sadzby.

Jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, hoci v zmiernenej výmere, a to spolu s uloženým trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, zabezpečí dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov.

Výrok o uložení povinnosti obžalovanému nahradiť spôsobenú škodu poškodenej spoločnosti však krajský súd nepreskúmaval, pretože tento nebol napadnutý odvolaním, teda vo zvyšných častiach (vo výrokoch o vine a o náhrade škody) zostal napadnutý rozsudok nedotknutý.

Krajský súd ako súd odvolací, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní obžalovaného, považujúc ho za čiastočne dôvodné, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.